

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.265/2011/14. szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A (...)i Ítéltábla a **(pártfogó ügyvéd neve, címe)** által képviselt **felperes neve (tartózkodási hely címe)** felperesnek, - **(elnökhelyettes neve)** által képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű I. rendű, **(kormánytisztviselő neve)** által képviselt **VIII.rendű alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű VIII. rendű, **(jogtanácsos neve)** által képviselt **X.rendű alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű X. rendű, az **XII.rendű alperes neve(címe)** szám alatti székhelyű XII. rendű és a **(képviselő neve)** által képviselt **XIV.rendű alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű XIV. rendű alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2011. február 1. napján kelt 2.P.21.330/2009/49. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 50.,54., 55. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben megváltoztatja**, megállapítja, hogy a felperes viseli a pártfogó ügyvéd elsőfokú eljárásban felmerült díját.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja**.

A pártfogó ügyvéd másodfokú eljárás során felmerült díját a felperes viseli.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a X. rendű alperesnek 125.000,- (Egyszázhuszonötezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy a le nem rótt 900.000,-(Kilencszázezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket külön felhívásra az államnak fizesse meg.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

-2-

I N D O K O L Á S :

A felperes a (...) Rt. Nyugdíjigazgatóság alperes ellen a (...)i Munkaügyi Bíróság előtt baleseti rokkantsági nyugdíjra jogosultság megállapítása iránt indított pert 2.M.842/2001. szám alatt. A bíróság 13. sorszámú végzésével az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézet jogelődjét rendelte ki szakvélemény adására, amelynek elkészülte után a felperes kifogással fordult az intézet igazgatójához. Kérte a szakvélemény érvénytelenítését, mert annak megállapításaival nem értett egyet. A keresetet elutasító jogerős ítélet miatt több bíróság és más hatóság, valamint több szakértői testület és szakértő ellen kártérítési pert kezdeményezett, amelyek részben jelenleg is folyamatban vannak.

A felperes keresetében az I., VIII., X., XII. és XIV. rendű alpereseket személyenként 5.000.000,-Ft nem vagyoni kár és ezen összeg után 1978. július 6. napjától a kifizetésig járó kamata megfizetésére kérte kötelezni. Előadása szerint az alperesek az igazságszolgáltatási és igazságügyi szakértői tevékenység során valótlan tartalmú tényeket állapítottak meg, bizonyítási indítványait késedelmesen, illetve nem teljesítették, amelynek következtében egészségi állapotában károsodott.

Az I., VIII., X., XII. és XIV. rendű alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

A X. rendű alperes érdemi védekezésében előadta, a bíróság kirendelése alapján egy alkalommal, 2001. október 31. napján vizsgálta meg a felperest, amelynek alapján szakvéleményt készített. Ezt kifogásolta utóbb a felperes az intézet igazgatójához írt levelében, holott a szakvéleménnyel kapcsolatos észrevételeit a perben kellett volna előterjesztenie. Peres eljárásokat kezdeményezett az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézet, valamint annak orvosa, **(orvos neve)** ellen, ez utóbbi kártérítési per jelenleg a (...)i Bíróság előtt 39.P.28.554/2005. szám alatt folyamatban van.

A XII. rendű alperes érdemi védekezése szerint az ORSZOSZI-nek 2002. október 24. napján kellett volna a felperest megvizsgálnia, azonban nem jelent meg az intézetben. 2009. évben állapotrosszabbodásra hivatkozva az (...) Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóságnál újabb kérelmet terjesztett elő, az igazgatóság szakértőként kirendelte, amelyet a folyamatban lévő kártérítési per miatt összeférhetetlenség folytán nem teljesíthetett.

A XIV. rendű alperes álláspontja értelmében a felperes keresete nem tartalmaz határozott kereseti kérelmet és az ennek alapjául szolgáló tények, illetve az érvényesíteni kívánt jog nem állapítható meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest a le nem rótt 900.000,-Ft eljárási illeték megfizetésére. Megállapította, hogy a pártfogó ügyvéd díja az államot terheli. Indokolása szerint a felperes 1978. év óta

elutasítása nem szolgálhat alapul kártérítési felelősség megállapításához, az alperesek nem tanúsítottak jogellenes, felróható magatartást, illetve az I. és XIV. rendű alperesek esetében konkrét magatartásra hivatkozás sem történt.

A felperes az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében annak hatályon kívül helyezését és az ügynek az **(A)** Megyei Bírósághoz történő áttételét kérte. Álláspontja szerint a kereset érdemben nem bírálható el addig, amíg a szakértői testület nem nyilvánít egyértelmű véleményt abban a kérdésben, hogy a jelenlegi egészségi állapota és a korábban elszenvedett munkahelyi megbetegedése között van-e okozati összefüggés és az milyen mértékben hatott ki az egészségi állapotának alakulására. Már az elsőfokú eljárásban kérte ezen szakértői bizonyítás elrendelését, amelyet a bíróság mellőzött. A (...)i Városi Bíróság előtt 9.P.22.952/1996. szám alatt folyamatban volt eljárásban az Egészségügyi Tudományos Tanács Igazságügyi Bizottsága 1999. évben szakértői véleményt készített. Ebből kitűnően „stenikus szenzitív személyiségtalajon, a kulcsélmény hatására elmekóros szintet elérő, illetve azzal egyenértékű paranoid querulatoros személyiség torzulásban szenved. A munkaképesség-csökkenése egyrészt személyi adottságai, másrészt a munkahelyén őt ért inzultussal közvetett okozati összefüggésben alakult ki. Ezt a szakértői véleményt a **(B)** Megyei Bíróság előtt 3.P.20.939/2005. számú perben az Egészségügyi Tudományos Tanács Igazságügyi Bizottsága fenntartotta, így a kártérítés jogalapja bizonyítást nyert és az elsőfokú bíróság eljárásjogi jogszabályt sértett a további orvosi szakkérdés tisztázásának mellőzésekor. Ismételten kérte szakértői testület kirendelését kiegészítő szakértői vélemény elkészítésére egészségi állapota és a munkavégzés során elszenvedett egészségkárosodása között fennálló ok-okozati összefüggés, és a nem sorsszerű megbetegedéséből eredő munkaképesség-csökkenés %-os arányának megállapítására.

Az I. és XIV. rendű alperesek ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. A XIV. rendű alperes előadta, a felperes vele szemben két határozatot jelölt meg a kártérítési igény körében. Ezek közül a Pf.II.20.496/2006/3. sorszámú végzéssel a **(C)** Megyei Bíróság 3.P.20.069/2006/6. szám alatti, a per megszüntetését elrendelő végzését hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új határozat hozatalára utasította. A másik ügyben Pkk.II.20.223/2009. számú határozatával eljáró bíróságot jelölt ki. Ezen határozatok meghozatalakor a felperesnek kárt nem okozott.

A VIII. és X. rendű alperesek az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték.

A fellebbezés **megalapozatlan.**

A bíróságok szervezetéről szóló 1997. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 2. § (1) bekezdése alapján a bíróságok a vitássá tett vagy megsértett jogról - törvényben szabályozott eljárás során - véglegesen döntenek. A 2. § (2) bekezdése értelmében a bíróságok a jogalkalmazási tevékenységük során biztosítják a jogszabályok érvényesülését. A 7. § előírja: A bíróság határozata mindenkiire kötelező, ideértve azt is, ha a bíróság valamely ügyben hatáskörét vagy ennek hiányát állapítja meg. A polgári perekben a végleges és senki által nem vitatható döntés meghozatalának eljárási rendjét a

törvény céljának megfelelően a Polgári perrendtartás szabályozza. Az anyagi jogerővel (Pp. 229. § (1) bekezdés) rendelkező jogerős ítélet jogszabálysértésre hivatkozással az e törvényben biztosított rendkívüli jogorvoslat útján támadható. A kártérítési per bírósága nem foglalhat állást korábbi bírósági döntés jogszerűségéről, nem képezheti a kártérítési per jogalapját a jogerősen lezárt ügyben félként vagy szakértőként eljáró személy perbeli nyilatkozata, szakvéleménye.

Az elsőfokú bíróság megalapozottan mellőzte a felperes orvosszakértő kirendelése iránt előterjesztett bizonyítási indítványát, amelynek célja - a másodfokú eljárásban pontosított nyilatkozat szerint - az volt, hogy bizonyítsa a korábban készült igazságügyi szakértői szakvéleményekre alapított összes bírósági ítélet jogellenességét és az alperesek felelősségét. Az előzőekben kifejtettek alapján a fellebbezésben megismételt bizonyítási indítvány fogantatását az ítéletábrá is mellőzte, hiszen attól a tényállás lényegi módosulása nem volt várható.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Pkk.VIII.24.655/2009/2. sorszámú végzésével jelölte ki a **(D)** Megyei Bíróságot az elsőfokú eljárásra és az esetleges fellebbezés elbírálására a (...)i Ítéletábrát. Az elsőfokú eljárásban a felperes a tárgyalás berekesztése előtt bejelentette, a **(E)** Megyei Bíróság előtt folyamatban lévő kártérítési perben keresetét kiterjesztette a **(D)** Megyei Bíróságra és az eljáró bíróra, ezért a megyei bíróság valamennyi bírájával, köztük az eljáró bíróval szemben elfogultsági kifogást terjesztett elő, és fellebbezésében megismételt nyilatkozatával az ügyiratoknak a **(A)** Megyei Bírósághoz történő áttételét kérte. Az áttételnek a Pp. 129. § (1) bekezdésében írt feltételei azonban nem állnak fenn, és a fellebbezési előadás tartalmában a **(D)** Megyei Bírósággal és a bíróval szembeni elfogultsági kifogásra alapított kizárási kérelemnek felel meg.

Ha az ügyben eljáró bíró nem érzi magát elfogultnak, a kizárási kérelem elintézéséig eljárhat, ebben az időszakban akár érdemi döntést is hozhat, ahogyan az a jelen esetben történt. A Pp. 13. § (1) bekezdés e) pontja szerinti elfogultságot csak olyan tények vagy körülmények alapoznak meg, amelyekből objektíve, okszerűen következik, hogy a pártatlan elbírálás nem biztosított. A felperes által előterjesztett elfogultsági kifogásban tényszerűen olyan megállapítás nem található, amiből okszerűen lehetett volna következtetni a bíróság, a bíró elfogultságára és ez a per egyéb adataiból sem állapítható meg. A kizárási, mint jogintézmény nem arra szolgál, hogy a peres fél a hatályos hatáskör és illetékességi szabályokkal szemben ténylegesen fennálló kizárási okot adó indokok nélkül kérhesse más bíróság eljárását. Az elsőfokon eljáró bíróság határozatával szemben a Polgári perrendtartás

Pf.III.20.265/2011/14. szám

értelmében fellebbezés előterjesztésének van helye, így amennyiben valamely kérdésben nem helytálló az elsőfokú bíróság döntése, úgy a jogsérelem a fellebbezéssel orvosolható a jogorvoslati kérelem megalapozottsága esetében.

A felperes nem részesült a Pp. 84. § (1) bekezdése alapján teljes vagy részleges személyes költségmentességben, ezt a kérelmét a **(D)** Megyei Bíróság 2.P.21.330/2009/57. sorszámú végzésével elutasította. A végzést a (...)i Ítéltábla Pkf.III.20.266/2011/2. sorszámú végzésével helybenhagyta. Ilyen előzmények után az elsőfokú bíróságnak azt kellett volna megállapítania, hogy a pártfogó ügyvéd díját a fél viseli. Ezt követően a pártfogó ügyvéd díjazásáról az őt kirendelő hivatal rendelkezik az elsőfokú bíróság által a részére megküldött határozat kivonat alapján a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény, illetve az 56/2007. (XII. 22.) IRM rendelet alapulvételével.

Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben és akként változtatta meg, hogy a felperes viseli a pártfogó ügyvéd elsőfokú eljárásban felmerült díját.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, így a peresztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles a X. rendű alperes másodfokú eljárás során felmerült költségét megtéríteni, amely a jogi képviselővel merült fel, és mértéke a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdésein alapul. Az I., VIII., XII. és XIV. rendű alpereseknek a másodfokú eljárásbam áthárítható költsége nem merült fel. A pártfogó ügyvéd másodfokú eljárás során felmerült díját a felperes viseli az előzőekben felhívott jogszabályi rendelkezés értelmében. A le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a felperesnek kell megtérítenie a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) és 14. §-a szerint.

S z e g e d, 2011. szeptember hó 26. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró